

Ett bödens hus

Predikan hållen i Korskyrkan, Borås, november 2007, av Micael Nilsson

En enkel fråga

När man förbereder en predikan ska man tänka särskilt länge på inledning och avslutning. Inledningen anger anledningen, nämligen anledningen till varför det som nu ska sägas måste sägas. I avslutningen ska predikanten hjälpa sina åhörare att pröva budskapet, men också att pröva sig själva inför budskapet. Att förstå dess konsekvenser, hjälpa till med svaret på frågan: - Vad gör jag nu?

Inför denna predikan har jag fått tänka länge på min inledning. Jag tyckte att budskapet var så stort, men att budbäraren blev så liten. Hur jag än försökte blev orden antingen för fattiga och futtiga, eller för pompösa. Till slut, efter många timmar, backade jag tillbaka och skrev jag ner några helt enkla ord:

Många av mina finaste stunder i livet har varit bönestunder. Många av mina lyckligaste stunder i livet har varit bönestunder. Många av mina mest kraftfulla, hoppingivande, upplyftande, levande och livgivande stunder har varit bönestunder.

De stunder där jag lärt mig mest om Guds närvaro, kärlek och makt har varit bönestunder. De stunder där jag vågat komma livet nära, och t.o.m. vågat låta livet komma nära mig, har varit bönestunder.

I bön har jag gråtit, skrattat, sört och blivit glad. I bön har jag anat... ja mer än anat, nästan sett evigheten... och den Evige. Många av de stunder jag förvarar längst in i mitt minnes skattkammare och som jag går tillbaka till när jag behöver hämta kraft inför framtiden eller "bara" för att glädja mig åt är bönestunder.

Och ändå... varför har jag ändå så svårt för att finna tid för sådana bönestunder?

Kan du känna igen frågan i ditt eget liv?

Jag tror faktiskt att många av oss kan det.

En svår bibeltext

Låt oss då hämta hjälp från en bibelberättelse, Matt 21:12-13: *"Jesus gick till templet och drev ut alla som sålde och köpte där. Han välte omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor, och han sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus skall kallas ett bödens hus. Men ni gör det till ett rövarnäste."*

Varför står detta i Bibeln?

Låt oss fundera över den här frågan: Varför står detta återberättat i Bibeln? Bibeln har många Jesusbilder. Jesus presenteras som den gode herden, den barmhärtige och kärleksfulle Frälsaren, de svagas beskyddare, helaren och tröstaren, vägvisaren till livet... Men detta måste vara en av de märkligaste bilder Bibeln förmedlar av Jesus. I denna berättelse speglas hans vrede. Den uttrycker en oerhörd passion.

Detta är inte Jesus som vänligt leende bär omkring på ett lamm. Det är inte Jesus som sitter i lågmält samtal med kvinnan vid brunnen. Det är en Jesus som välter bord och höjer rösten. Men det är inte ett tillfälligt vredesutbrott. Det är en medveten och genomtänkt protest.

Faktum är att det berättas i Bibeln att detta händer vid två tillfällen. Matteus, Markus och Lukas berättar om hur Jesus efter att ha ridit in i Jerusalem går till templet för att rensa det. Men Johannes evangeliets andra kapitel berättar om hur Jesus går till templet i inledningen av sin offentliga verksamhet för att göra samma sak.

Är du med så långt. Samma sak utspelar sig två gånger i Jesu liv. En gång i inledningen av hans tjänst, en annan gång under hans sista vecka innan korset.

Det är också intressant att Johannes lägger till en liten eftertext i sin berättelse, nämligen: "...hans lärjungar kom ihåg att det står skrivet: *Lidelsen för ditt hus skall förtära mig.*" Lidelsen. En annan översättning använder det gamla ordet *nitälskan*. Lidelse betyder passion. Nitälskan betyder kärlek, men inte bara kärlek som en känsla utan kärlek "in action", kärlek i rörelse, kärlek i handling.

Som om du ser något eller någon du älskar förstöras och det utlöser så starka känslor hos dig att du måste agera. Och så ska denna berättelse förstås. Den finns i vår Bibel för att visa hur Jesus älskade någonting så starkt och passionerat att han inte kunde se detta förstöras.

Så här: Om du såg ditt barn leka vid vädkanten när en lastbil närmade sig skulle du ropa: - Gå därifrån! Du skulle springa dit, kanske ta ett fast grepp om barnets arm och dra det bort från vädkanten, om det behövdes.

Den som inte ser lastbilen skulle nog undra varför du betar dig så våldsamt, men den som ser lastbilen förstår att du gör det du gör för att du älskar. På samma sätt med den här bibeltexten. Den som inte ser faran kommer att undra över Jesus. Han ser arg ut. Han välter bord. Han betar sig på ett sätt vi aldrig sett honom förr. Det är först när du ser vad han älskar och förstår vad som hotar som du också förstår vad han gör. Det är detta lärjungarna ser när de minns en bibelvers. - *Lidelsen för ditt hus...*

Jesu vrede är ett uttryck för kärlek. Han uttrycker sig passionerat för att han älskar passionerat. Jesus älskar dessa människor. Jesus älskar Gud. Jesus älskar att se när människor finner Gud, liksom han älskar att se Guds glädje när någon kommer hem.

Men Jesus ser också faran. Den kristna tron kan bli bestulen. – *Ni har gjort det till ett rövarnäste.*

I Johannesevangelium är formen ett budskap. Johannes lämnar inget åt slumpen. Själva dispositionen, vilka under som återberättas, vilken undervisning av Jesus som är återgiven osv. är noga genomtänkt.

I Johannesevangeliet föregås berättelsen av en annan viktig berättelse om det första under Jesus gjorde. Nämligen berättelsen om hur Jesus förvandlar vatten till vin. Varför? För att det är så Jesus gör. Först förvandling, sedan rening. Först förvandlar Jesus människors liv, sedan renar han dem. Först räddar han dig, förvandlar ditt inre, gör en enkel människa till tempel för den helige Ande. Sedan rensar han templet, tar sig an dig, livet ut.

Men det är också väckelsens väg. Någon sa: - Jesus gjorde vin av vatten, men kyrkan har ibland lyckats med någonting ännu svårare. Kyrkan har gjort vatten av vin.

D.v.s. ibland har vi spätt ut evangeliet med våra egna tankar och traditioner så att det inte längre går att känna igen. Av någonting starkt och kraftfullt har det blivit något smaklöst och kraftlöst.

Predikningar och gudstjänster uppfattas som sömnpiller, istället för kraftnedslag och livsförvandling. Jag brukar säga: Om du tycker att det är dött i kyrkan, skyll inte på Jesus. Han har inte varit död på 2000 år. Man beskyllde Jesus för mycket, men aldrig för att vara tråkig. Det är han inte nu heller. Om du verkligen möter honom, och om du verkligen lyssnar till hans ord, kommer det att förvandla ditt liv.

Så, nu går alltså Jesus till templet för att visa hur det ska gå till om vatten ska bli vin igen. För att visa hur det ska gå till om kyrkan ska bli bärare av Guds kraft och liv.

Jesus gör alltså det han gör för att han älskar. Det är lidelsen för Guds hus som förtär honom. Jesus älskar Guds tanke med sitt folk. Men vad är det för tanke? Vad är det Jesus tar strid för? Varför brinner han så intensivt på tempelplatsen den här dagen? Jo, Jesus känner till Guds dröm för mänskligheten.

Lyssna, Hebr 8:10-12:

*Detta är det förbund jag skall sluta med Israels hus
i kommande dagar, säger Herren:
Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen
och inrista dem i deras hjärtan.
Jag skall vara deras Gud,
och de skall vara mitt folk.
Ingen skall behöva undervisa sin landsman,
ingen sin bror, och säga: Lär känna Herren.
Alla skall veta vem jag är,
från den minste till den störste.
Jag skall förlåta dem deras orättfärdighet,
och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg.*

Israels hus ... jag tror, först av allt, att du ska läsa som det står. Gud ska upprätta det judiska folket en dag. Men du ska också läsa om församlingen i dessa verser, i enlighet med Paulus undervisning i Rom 11. Du ska läsa om Guds dröm för mänskligheten. Det liknar Bibelns inledning där människan levde i en obruten gemenskap med Gud, med allt vad det innebar.

Jesus brinner och Jesus strider för en dröm. Det är det texterna i Matt, Mark, Luk och Joh handlar om. Det är därför han välter bord och driver bort dem som gjort tempelplatsen till ett köpcentrum istället för en böneplats. Guds dröm för mänskligheten får inte försvinna bland religiöst krimskrams och andligt tingeltangel, för Guds dröm är en fantastisk dröm. Bara om du förstår detta, kan du förstå varför Jesus gör som han gör. Detta är den lidelse som förtär honom. Det är för detta han kommit. Det är för detta han lever. Det är för detta han ska dö. - Mitt hus ska vara ett bödens hus.

Inte i första hand ett predikandets hus. Inte i första hand ett sångens hus. Inte ett allaktivitetshus. Allt detta har sin plats, men inte den första platsen. Paulus skriver till Timotheos för att ge anvisningar för församlingsarbetet, 1 Tim 2:1: "Först och främst uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse..." Först och främst vill Gud att hans kyrka ska vara ett bödens hus.

Det går en självklar linje mellan orden: "Alla skall veta vem jag är, från den minste till den störste." och orden "Mitt hus skall kallas ett bödens hus." För om vi verkligen visste vem Gud är skulle bönen aldrig vara en börda, nej då skulle bönen vara den kraft som bär alla andra bördor.

Jag drömmer, med Jesus, om att det skulle kunna sägas att vår kyrka var ett bödens hus. Jag drömmer om en kyrka där det ständigt pågår bön, där människor känner doften av bön redan i farstun. Sådan var den kyrka Jesus upprättade. När Anden föll på pingstdagen, i Apg 2, så föll Andens över en skara bedjare. När kyrkan mötte motstånd i Apg 4 så bad den igen, och Anden föll igen.

En Ordets och bödens väckelse

Skulle du inte vilja vara med om att bygga ett bödens hus? I vår äldstegrupp (ett förtroenderåd) har vi sagt varandra att vi under de fem kommande åren på ett särskilt sätt ska arbeta för en ordets och bödens väckelse. Det är på ett sätt självklart, för Guds församling kan inte byggas på annat sätt. Det är på ett annat sätt allt annat än självklart, det visar historien alltför väl. Det går lätt och snabbt att förlora fokus. Det har hänt många gånger.

Därför har vi sagt till varandra: Låt oss under de fem närmaste åren be om och arbeta för en ordets och bödens väckelse.

Varför? Vi har formulerat ett svar: För att en ordets och börens väckelse är vad som utmärker den första församlingens liv och verksamhet, och för att vi, i ett sekulariserat samhälle där kyrkan ofta är trängd utifrån och hotad av inre splittring, behöver återföra henne till hennes ursprung och påminna henne om hennes första kärlek. (22-24 november)

Utmaning och inbjudan

- Mitt hus, sa Jesus, ska vara ett börens hus.

”Mitt hus”, inte vårt hus, utan hans. Kyrkan är Guds.

- Mitt hus ska vara ett börens hus.

Jag tror att Sveriges framtid kommer att avgöras av om det ska kunna sägas om kyrkan i Sverige att den är ett börens hus eller inte. Det är för sådana viktiga saker, det är för sådana avgörande frågor, som Jesus strider så passionerat på tempelplatsen.

Och det är därför vi måste påminna oss om och om igen, för varje ny generation som kyrkan fostrar och för varje ny utmaning hon ställs inför vad det egentligen är Guds församling är tänkta att vara. – Mitt hus ska vara ett börens hus.

Kom ihåg att Jesus rensade templet två gånger.

Det ligger ett tydligt budskap i att Jesus gör detta två gånger. Att rensa templet är nämligen något som måste göras om och om igen.

Det liknar de många väckelseperioder vi sett i kyrkans historia, där kyrkan på nytt, om och om igen har reformerats, återupplivats och rensats för att bli ett börens hus. Kan du se detta nu? Ser du Jesus på tempelplatsen. Ser du beslutsamheten i hans ögon. Hör du angelägenheten i hans röst: - Mitt hus ska vara ett börens hus

Jesus längtade efter ett börens hus. Det gör jag också. Jag vill se Korskyrkan i Borås utvecklas till att allt mer bli ett börens hus. Jag drömmer om ett folk som ber. Jag önskar att bönen skulle vara den atmosfär som genomsyrar allt annat. Jag minns när jag var liten och kom hem och kände doften av nybakade bullar redan i trappuppgången. Då var det fint att komma hem. Jag längtar efter att det skulle dofta bön redan i farstun när man kommer till vår kyrka. Jag längtar efter bön i det enskilda andaktslivet, bön i hemmen, bön i husgrupper, bön i gudstjänst och vardagsliv, bland barn och ungdomar, bland medelålders och bland äldre.

Och här är min fråga: Vill du bli en del av en sådan församling? Vi slår inte på den stora trumman idag. Vi startar inte upp några fantastiska projekt. Vi sträcker varandra handen, lågmält men uppriktigt och säger: - Låt oss följas åt på vägen. Vi börjar i det lilla. Vi börjar i hemmen. Vi börjar i bönevrån. Så möts vi ibland i husgrupper eller morgonsamlingar och kanske i större samlingar, som i kvällens bönesamling, för att be tillsammans för vår stad. Låt oss ta många små steg, mot någonting oerhört. För lyssna, Luk 18:7-8: ”Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta? Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt.”

Jag tror att Sveriges framtid, kyrkans ut- eller avveckling, och en hel generations öde ligger i dessa ord. Jag ber dig därför att bli en av dem som ropar. Att se över ditt liv, bekänna synd som håller dig tillbaka, prioritera om din tid om det behövs, välja bort ett och annat om det är nödvändigt, för att bli en av dem som ropar, dag och natt.